Aalto Yliopisto

 $\operatorname{SCI-C0200}$ - Fysiikan ja matematiikan menetelmien studio

Tietokoneharjoitus 5: Symbolinen laskenta I

Elli Kiiski

Sisällys

1	Tehtävä A: Mathematica-pelleilyä	3
	1.1 Komentoja	3
	1.2 Funktion nollakohta	3
	1.3 Kuvaajia	3
2	Tehtävä B: EOQ-malli	4
	2.1 Kokonaiskustannukset	4
	2.2 Optimointi	4
3	Tehtävä C: Rosenbrockin banaanilaakso	5
4	Kotitehtävä: Kokonaisdifferentiaalin laskeminen	5
	4.1 Polttovälin virhearvio	6
	4.2 Ympyräsektoritontin pinta-ala	6

1 Tehtävä A: Mathematica-pelleilyä

1.1 Komentoja

Komemto Series[Sin[x],x,0,3] antaa tulostuksen $x-\frac{x^3}{6}+O[x]^4$, eli sinifunktion kolmannen asteen Taylorin polynomin. Kun komento laitetaan Normal[]-komennon sisään, tulostuu $x-\frac{x^3}{6}$ eli jäännöstermi jää pois.

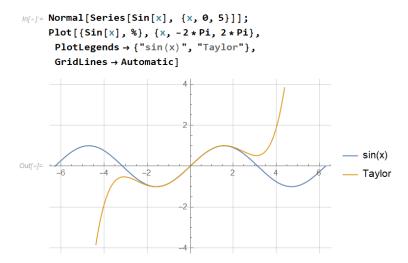
Piin likiarvo kahdenkymmenen merkitsevän numeron tarkkuudella saadaan komennolla N[Pi, 20]. Ja sehän on $\pi \approx 3.1415926535897932385$.

1.2 Funktion nollakohta

Halutaan laskea funktion $f(x)=x^2+3x-5$ nollakohdat. Määritellään ensin kyseinen funktio koodirivillä $f[x]=x^2+3*x-5$ ja tarkaistaan nollakohta komennolla Solve[f[x]==0, x]. Näin saadaan näppärästi tulokseksi nollakohdat $x=\frac{1}{2}(-3\pm\sqrt{29})$.

1.3 Kuvaajia

Piirretään kuvaajat sinifunktiosta ja sen viidennen asteen Taylorin polynomista välillä $[-2\pi, 2\pi]$ samaan kuvaan. Se on onnistuu kuvan 1 näyttämällä tavalla.

Kuva 1: Sinifunktio ja sen viidennen asteen Taylorin polynomi nollassa.

2 Tehtävä B: EOQ-malli

Tutkitaan tuotteen varastointikustannuksia EOQ-mallilla. Mallissa D kuvaa tuotteen kysynytää vuodessa ja Q varastoon yhdessä tilauserässä tilattavien tuotteisen määrää. Lisäksi C_1 on varaston täydentämisestä koituva tilauskustannus ja C_2 varastointikustannus per varastoitava tuote per vuosi.

2.1 Kokonaiskustannukset

Tavoitteena on luonnollisesti minimoida tuotteen varastoinnin vuosittaiset kokonaiskustannukset, jotka voidaan ilmaista kaavalla

$$C_{total} = C_1 \frac{D}{Q} + C_2 \frac{Q}{2},$$

missä $\frac{D}{Q}$ kuvaa tilausten lukumäärää vuodessa ja $\frac{Q}{2}$ keskimääräistä varastotilannetta (olettaen, että kysyntä on tasaista vuoden mittaan).

2.2 Optimointi

Selvitetään sitten, miten kannattaisi valita tilauskoko Q ja tilauskertojen lukumäärä, jotta kokonaiskustannukset jäisivät mahdollisimman pieniksi.

Ratkaistaan siis funktion $C_{total}(Q)$ minimi Mathematican avulla. Määritellään ensin funktio rivillä Ctot[q] = c1*(d/q) + c2*(q/2); ja derivoidaan funktio sitten muuttujan Q suhteen komennolla D[Ctot[q], q]. Ratkaistaan derivaattafunktion positiivinen nollakohta ja saadaan

$$0 = C'_{total}(Q) = \frac{C_2}{2} - \frac{C_1 D}{Q^2} \tag{1}$$

$$Q = \sqrt{\frac{2DC_1}{C_2}},\tag{2}$$

eli optimaalisin tilauserän koko on $Q^*=\sqrt{\frac{2DC_1}{C_2}}$. Tilauskertojen lukumäärä on tällöin $\frac{D}{Q^*}=\sqrt{\frac{DC_2}{2C_1}}$.

Siis optimoidulla tilauskoolla kokonaiskustannusten suuruudeksi saadaan

$$C_{total} = C_1 \frac{D}{Q^*} + C_2 \frac{Q^*}{2} = C_1 \sqrt{\frac{DC_2}{2C_1}} + C_2 \frac{\sqrt{\frac{2DC_1}{C_2}}}{2} = \sqrt{2DC_1C_2}.$$
 (3)

3 Tehtävä C: Rosenbrockin banaanilaakso

Tarkastellaan erästä Rosenbrockin banaanilaksifunktioksikin kutsuttua optimoinnin testauksessa yleisesti käytettyä funktiota

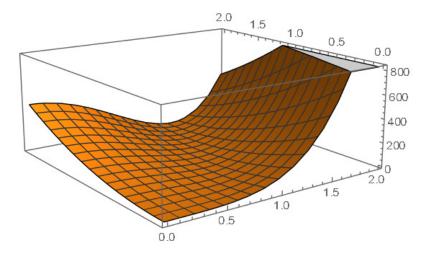
$$f(x,y) = 100(y - x^{2})^{2} + (a - x)^{2},$$
(4)

missä a on vakio.

Funktion f minimi $f(a, a^2) = 0$ löydetään näppärästi Mathematicalla seuraavasti:

```
 \begin{aligned} & \mathit{m[s]} = f[x_{-}, y_{-}] = 100 * (y - x^{2})^{2} + (a - x)^{2}; \\ & \mathsf{grad} = \mathsf{D[f[x, y], \{\{x, y\}\}];} \\ & \mathsf{min} = \mathsf{Solve[grad} = \{0, 0\}, \{x, y\}] \\ & f[x, y] \ /. \ \{x \to \mathsf{min[[1, 1, 2]], y \to \mathsf{min[[1, 2, 2]]}\}} \\ & \mathit{out[s]} = \left\{ \left\{ x \to \mathsf{a}, y \to \mathsf{a}^{2} \right\} \right\} \\ & \mathit{out[s]} = 0 \end{aligned}
```

Kuvassa 2 funktion f graafi vakion arvolla a=1 minimipisteen (1,1) läheisyydessä.

Kuva 2: Banaanilaaksofunktion f graafi vakion arvolla a = 1.

4 Kotitehtävä: Kokonaisdifferentiaalin laskeminen

Fysikaalinen suure F, joka ei ole suoraan mitattavissa, voidaan määrittää mittaamalla siihen vaikuttavien suureiden $x_1, x_2, ..., x_n$ arvot ja laskea sille arvo kaavalla $F(x_1, x_2, ..., x_n)$. Virherajat saadulle suureen F arvolle saadaan

puolestaan kokonaisdifferentiaalista

$$\Delta F = \left| \frac{\partial F}{\partial x_1} \right| \Delta x_1 + \left| \frac{\partial F}{\partial x_2} \right| \Delta x_2 + \dots + \left| \frac{\partial F}{\partial x_n} \right| \Delta x_n \tag{5}$$

$$= |\nabla F| \cdot (\Delta x_1, \Delta x_2, ..., \Delta x_n), \tag{6}$$

missä Δx_i on mittauksen x_i keskivirhe.

4.1 Polttovälin virhearvio

Linssin polttoväli f saadaan kaavasta $f=\frac{ab}{a+b}$, missä a on esineen etäisyys ja b kuvan etäisyys linssistä. Kuvasta 3 löytyy Mathematica-koodi, jolla seuraavat tulokset on laskettu.

Polttovälin virhearvion lausekke on

$$\Delta f = \Delta a \left| \frac{b^2}{(a+b)^2} \right| + \Delta b \left| \frac{a^2}{(a+b)^2} \right|. \tag{7}$$

Olkoon nyt $a=85\pm1$ ja $b=196\pm2.$ Tällöin polttoväliksi ja virherajoiksi saadaan

$$f = \frac{ab}{a+b} = \frac{16660}{281} \approx 59.29 \tag{8}$$

sekä

$$[f_{min}, f_{max}] = [f - \Delta f, f + \Delta f] = \left[\frac{4628594}{78961}, \frac{4734326}{78961}\right] \approx [58.62, 59.96]. (9)$$

4.2 Ympyräsektoritontin pinta-ala

Halutaan mitata ympyräsektorin muotoisen tontin pinta-ala $0.5\,m^2$ tarkkuudella. Kulma pystytään mittaamaan luotettavasti sadasosa-asteen tarkkuudella, joten tehtävänä on selvittää, miten tarkasti säde on pystyttävä mittaamaan, jotta päästään toivottuun pinta-alan tarkkuuteen.

Pinta-ala saadaan lausekkeesta $A(r,\phi) = \frac{\phi}{2\pi}\pi r^2 = \frac{1}{2}\phi r^2$, missä r on ympyrän säde ja ϕ sektorin keskuskulma.

Muodostetaan kokonaisdifferentiaali eli pinta-alan virhetermin lauseke ja ratkaistaan siitä analyyttinen lauseke virheelle Δr :

$$\Delta A = \Delta r |\phi r| + \frac{1}{2} \Delta \phi r^2 \tag{10}$$

$$\Delta r = \frac{2\Delta A - \Delta\phi \, r^2}{2|\phi r|}.\tag{11}$$

```
In[@]:= ClearAll["Global`*"]
       f[a_{,b_{|}] = (a * b) / (a + b);
       grad = D[f[a, b], {{a, b}}];
       agrad = Abs[grad];
       errorAB = {da, db};
       errorF = Simplify[agrad.errorAB]
       a = 85;
       da = 1;
       b = 196;
       db = 2;
       F = f[a, b]
       N[%]
       {F - errorF, F + errorF}
       N[%]
Out[e] = db Abs \left[ \frac{a^2}{(a+b)^2} \right] + da Abs \left[ \frac{b^2}{(a+b)^2} \right]
Out[ •]= -
Out[*]= 59.2883
Out[*]= \left\{\frac{4628594}{78961}, \frac{4734326}{78961}\right\}
Out[*]= {58.6187, 59.9578}
```

Kuva 3: Osion 4.1 Mathematica-koodi.

Sijoitetaan nyt tehtävänannon arvot $\Delta A \le 0.5\,m^2 = \frac{1}{2}m^2$ ja $\Delta\phi = 0.01^\circ = \frac{\pi}{18000},$ jolloin saadaan

$$\Delta r \le \frac{18000 - \pi r^2}{36000|\phi r|} \, m. \tag{12}$$

Säteen mittaustarkkuus on riippuu siis itse säteestä, eli absoluuttisten virherajojen laskemiseksi tarvitaan tieto säteen pituudesta.

Tarkastellaan esimerkiksi tilannetta, jossa säde $r\approx 50\,m$ ja kulma $\phi\approx \frac{2\pi}{3}$ sekä pinta-alan ja kulman virheet edelleen $\Delta A\leq \frac{1}{2}\,m^2$ ja $\Delta\phi=\frac{\pi}{18000}$. Nyt voidaan laskea yläraja virheelle Δr :

$$\Delta r \le \frac{3}{200\pi} - \frac{1}{480} \, m \approx 0.0027 \, m = 2,7 \, mm.$$
 (13)

Siis 50 metrin matkalla mittaus ei saa heittää kolmea milliäkään, jos alle puolen neliömetrin pinta-alavirheessä halutaan pysyä.

Yllä olevissa laskuissa käytetty Mathematica-koodi löytyy kuvasta 4.

```
ClearAll["Global`*"]
         A[r_{-}, p_{-}] = (1/2) * p * r^{2};
         grad = D[A[r, p], \{\{r, p\}\}];
         agrad = Abs[grad];
         errorRP = {dr, dp};
         errorA = Simplify[agrad.errorRP]
         deltaR = Solve[errorA == dA, dr]
         deltaR /. {dA \rightarrow (1/2), dp \rightarrow (1/100) * (2 * Pi / 360)};
         Expand[%];
         Simplify[%]
         deltaR /. {dA \rightarrow (1/2), r \rightarrow 50, p \rightarrow 2 * Pi/3,
               dp \rightarrow (1/100) * (2 * Pi/360) \};
         Simplify[%]
         N[%]
Out[\sigma]= \frac{1}{2} dp Abs [r]<sup>2</sup> + dr Abs [pr]
Out[s] = \left\{ \left\{ dr \rightarrow \frac{2 dA - dp Abs[r]^2}{2 Abs[pr]} \right\} \right\}
Out[*]= \left\{ \left\{ dr \rightarrow \frac{18000 - \pi \text{ Abs } [r]^2}{36000 \text{ Abs } [pr]} \right\} \right\}
Out[\sigma] = \left\{ \left\{ dr \rightarrow -\frac{1}{480} + \frac{3}{200 \pi} \right\} \right\}
Out[*]= \{ \{ dr \rightarrow 0.00269131 \} \}
```

Kuva 4: Osion 4.2 Mathematica-koodi.